

"سیاست های نابرابری" - افغانستان یک سال بعد

متن سخنرانی سیما باهوس، معاون دبیر کل سازمان ملل متحد و رییس اداره زنان سازمان ملل متحد، پیرامون افغانستان،

۱۵ آگست ۲۰۲۲ | سیما باهوس رییس اداره زنان سازمان ملل

در یک سالی پس از تسلط طالبان بر افغانستان، ما شاهد وخامت روزانه و مستمر وضعیت زنان و دختران افغان بوده ایم که همه جنبه های حقوق بشری آنها- از استانداردهای زندگی گرفته تا موقعیت اجتماعی و سیاسی را در بر می گیرد. سال پسین همچنان همراه بوده با واقعات فزاینده عدم احترام به حق زندگی آزاد و برابر، محروم ساختن زنان و دختران از دسترسی به فرصت های معیشتی، مراقبت های بهداشتی و آموزش و فرصت های حمایه در مقابل خشونت ها.

طراحی سیاست های نابرابری توسط طالبان، افغانستان را از سایر کشورها متمایز می کند. افغانستان تنها کشوری در جهان است که در آن دختران از رفتن به مکتب منع شده اند. هیچ زن در کابینه طالبان وجود ندارد، وزارت امور زنان وجود ندارد- که در نتیجه زنان از حق مشارکت سیاسی عملاً حذف شده اند؛ زنان در اکثر موارد از کار در خارج از خانه نیز محروم هستند و باید صورت خود را در ملاء عام بپوشانند و هنگام مسافرت از همراه مرد (محرم) برخوردار باشند. علاوه بر این، زنان همچنان در معرض انواع مختلفی از خشونت های مبتنی بر جنسیت قرار دارند.

تمام این سلسله اقدامات عمدی تبعیض آمیز علیه زنان و دختران افغان یک اقدام خطرناک خود-تضعیفی برای کشوریست که در حال حاضر با چالش های بزرگی مانند آفات طبیعی، حوادث ناشی از تغییر اقلیم و کاهش کمک های جهانی که حدود ۲۵ میلیون افغان را در معرض فقر و تنگدستی قرار داده است، مواجه است. محرومیت زنان از تمام جنبه های زندگی، نیمی از استعداد و انرژی مردم افغانستان را از بین می برد. این امر زنان را از رهبری تلاش ها برای ایجاد جوامع مرفع باز داشته و توانایی افغانستان برای بیرون رفتن از بحران را کاهش می دهد. بشریت در امر مبارزه با بحران ها درس های گسترده آموخته است. بدون مشارکت کامل زنان و دختران در تمام جنبه های زندگی عمومی، شانس کمی برای دستیابی به صلح پایدار، ثبات و توسعه اقتصادی وجود دارد.

به همین دلیل است که ما از طالبان می خواهیم که مکاتب را برای همه دختران باز کنند، محدودیت های سدره اشتغال زنان و مشارکت آنها در سیاست کشورشان را از میان بردارند و همه تصمیم ها و سیاست هایی که زنان را از حقوق شان محروم می کند، لغو کنند. ما خواستار پایان دادن به هر گونه خشونت علیه زنان و دختران هستیم.

ما از طالبان می خواهیم تا زنان خبرنگار، مدافعان حقوق بشر و فعالان جامعه مدنی از آزادی بیان برخوردار باشند، به اطلاعات دسترسی داشته و بتوانند آزادانه و مستقل، بدون ترس از انتقام یا مورد هدف قرار گرفتن، به کار خود ادامه دهند.

حمایت جامعه جهانی از حقوق زنان و سرمایه گذاری روی تقویت نقش زنان- در عرضه خدمات به زنان، در مشاغل و فرصت های شغلی تحت رهبری زنان، و نقش رهبران زن و سازمان های زنان- بیش از هر زمان دیگری مهم است. حمایت جامعه جهانی نه تنها شامل حمایت از عرضه کمک های بشردوستانه می باشد، بلکه در برگزیده تلاش های مستمر در سطح سیاسی برای ایجاد تغییر نیز می باشد.

ادارهٔ زنان سازمان ملل در طول وقوع این بحران در افغانستان باقی مانده است و همچنان به کار خود ادامه خواهد داد. ما در حمایت از زنان و دختران افغان در کنار شرکا و تمویل کنندگان خود باقی میمانیم. برای رسیدگی به نیازهای جدی، ما در حال گسترش عرضهٔ خدمات حیاتی برای زنان و توسط زنان هستیم. برای نجات کشور از فقر، ما از تجارت های تحت رهبری زنان و فرصت های شغلی برای زنان در همه بخش ها حمایت می کنیم. ما همچنین سازمان های جامعه مدنی زنان را حمایت میکنیم تا جنبش های زنان دوباره احیا گردند. وجود جامعه مدنی یک محرک کلیدی پیشرفت و پاسخگویی در مورد حقوق زنان و برابری جنسیتی بحساب میآید.

ما هر روز از احیا، حمایت و ارتقای طیف کامل حقوق زنان و دختران دفاع می کنیم. ما همچنین در حال ایجاد زمینه برای زنان افغان هستیم تا از حق خود برای زندگی آزاد و برابر دفاع کنند.

امروز، یک سال بعد- حضور زنان به اضمحلال روبرو بوده و حقوق شان شدیداً متأثر گردیده است. نیاز جدی است تا کمک های مالی طور هدفمند، بنیادی و سیستماتیک ارایه گردد تا در رسیدگی و ارجاع وضعیت کنونی مُمد واقع گردیده و زمینهٔ اشتراک معنادار زنان را در تمام گفتمان های پیرامون افغانستان – بشمول حضور شان در هیات های که با طالبان مذاکره میکنند، فراهم گردد.

چندین دهه پیشرفت در برابری جنسیتی و تقویت حقوق زنان در عرض چند ماه از بین رفته است. ما باید به همکاری خود ادامه دهیم و در پافشاری برای حصول تضمین مبنی بر اینکه طیف کامل حقوق زنان، از جمله تحصیل، کار و مشارکت در زندگی عمومی و سیاسی مورد احترام قرار میگرد، متحد باشیم. ما باید طور جمعی و مستمر از طالبان بخواهیم تا به طور کامل به تعهدات الزام آور معاهدات بین المللی که افغانستان عضو آن است، عمل کنند. و ما باید به حمایت خود از صدای زنان و دختران افغان که هر روز برای داشتن زندگی آزاد و برابر مبارزه میکنند، ادامه دهیم. مبارزه آنها مبارزهٔ ماست. آنچه برای زنان و دختران در افغانستان اتفاق می افتد، مسئولیت جهانی ماست.